

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. December 24.

Vasárnap.

XXIV. évfolyam. 103. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petíciórért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyíltér sora 30 fillér.
A hirdetések s nyílt érek díja előre fizetendő.

Karácsonykor.

Hófehér lepelen megnyugvó napsugár, véss oly szép képet az emberek szívébe, mint a természet képe, mely oly hallgatagon várta a szeretet ünnepét, a karácsonyt.

Jójj szép ünnep, hirdesd az Isten dicsőségét és az emberek békéjét. A békés emberek lelke áhitattal ünnepli majd a megváltó ünnepét, békés emberek hirdetik majd igazában az Isten dicsőségét.

Feledtesd el édes nagy ünnep az emberek baját, szomorúságát, hogy szeretet legyen a kenyér, szeretet legyen a család, szeretet legyen a hit, a boldogság, melylyel várunk, melylyel ünneplünk.

Templomba hívó harangok hirdessétek talun, városon, hogy legfőbb eszmének ünnepe, a megváltó születése.

A betlehemi jászolban nyugvó kisdéd Jézus egyszerűsége, szenvedésének nagy Golgotája, tanítsa örökre az emberiségnek, hogy a szegény ember szíve is nagy: mert Megváltója van karácsonykor, ki elűzi a bűnt e nagy napon, mert ilyenkor mindenki szeret és ekkor vagyunk igazi emberek.

A szívünk a mienk, a családjunké, a gondolatunk az egész emberiségé és a szeretet a nagy ünnepé. A megváltó, a szeretet ott fekszik egyszerűségben a betlehemi jászolban az emberek áldozatokat raknak elébe, föl száll a tömjén illat, föl száll szavaink szárnyain a meglepődés kifejezése, mert ezen a napon egyesül bennünk az igazi ember tulajdonsága, a szeretet.

Ünnep beálltával lerázzuk a földi küzdelem állati robotját, csak azért, hogy lelünk hitet merítsen a szeretet fönségében, mert a Megváltó élete is csupa szenvedés volt, jól tudjuk, hogy ünnep elmúltával ismét a munkába szólít a kenyérharc, mikor a szeretet kiapadhatatlan boldogsága, a karácsonyfának annyira örvendő gyermekek arca, a további küzdelemre sarkalnak, unszólnak, hogy csak boldogoknak lássuk őket, a kikért élünk és fáradunk és a kikért oly gyakorta Golgotát járunk.

Azért vagy te olyan nagy ünnep szép karácsony, mert a szegény ember arcára is mosolyt varázsolsz. Azért vagy olyan nagy ünnep, mert a fellelkü ember is megenyhül a Megváltó születésén, ott a betlehemi jászolban. És bár nehezen keresi sok ember a kenyeret, nehezen gyűjt össze egy pár krajcárt a szegény, de családja részére örömet szerez: mert

„Menyből az angyal, lejött hozzátok.“
Oh názáreti Jézus, te tökéletes szép fogalom, mily nagy, a te születésed jelentősége. A robotoló ember a templomba siet, sóhajában, imájában ma tiszta a hit: mert a szeretet szüli a gondolatokat.

Várva-vártunk, eljöttél.

A miénk vagy a templomokban, a családok szentélyeiben, a gyermekek karácsonyfájánál és a legszegényebb kunyhókban is, mert szereteted fönséges sugara oda is elvezeti az embert ma, a hol más-kor jajgatva panaszkodik a szegénység, a hol megenyhítjük a sok szenvedéseket és e fehér nagy napon takarni akarjuk, hogy milyen az ember, ez élet nyögében.

Szünjön hát meg a szomorúság ezen a három napon. Tudjunk olvasni a fönséges ünnep jelentőségében és ártatlan gyermekek mosolygó szemében.

Ünnep elmúltával, ugy is siet helyét elfoglalni, a nagy küzdelem, mikor a kenyérszerzésben bizony az ember embert tapodja.

És ha már karácsonynak sem örülünk, ha ez a szép fehér ünnep sem hoz örömet az embereknek, akkor ugyan mi-féle eszmetanítana minket egyszerűsége, szeretetre, mi indít meg akkor, ha nem a kisdéd Jézus, ott a betlehemi jászolban? Ott a karácsonyfák aljában. De te szent ünnep sokkal nagyobb vagy, minthogy elfelejtesd az emberekkel azt, hogy te mi vagy. Te örökre megszülettél.

A kormány lemondása. A hivatalos lap december 22-iki számában a következő királyi elhatározást teszi közzé, miniszterelnöki ellenjegyzéssel:

„A m. kir. kormány folyó évi december hó 19-én lemondását elhatározván, azt a miniszterelnök Ő császári és apostoli királyi Felségeinek előterjesztette. A kormány ezen kérelmét illetőleg Ő császári és apostoli királyi Felsége a következőképp méltóztatott határozni:

Magyar minisztériumomnak ezen ismételt lemondását a jelenlegi politikai viszonyok közt ez idő szerint el nem fogadhatom.

Kelt Bécsben, 1905. évi december hó 20-án.

Ferencz József, s. k.

Báró Fejérváry Géza, s. k.

A válság.

Bécsi körökből írják: Fejérváry Géza báró miniszterelnök beadta a kabinet lemondását, de ez még nem jelenti távozását. A Fejérváry-minisztérium meg fog maradni helyén mindaddig, míg nem áll be más kormány megalakításának lehetősége. Az a kérdés már most, vajjon ez

a lehetőség jövő évi március elsejéig el fog-e következni. Ez a lehetőség természetesen csak abban az esetben következhetik el, ha a koalíció meggondolja a dolgot és nem követeli a koronától, hogy jogairól mondjon le. Ekkor aztán a Fejérváry-minisztérium megválhatik állásától, azzal a tudattal, hogy alkotmányos kötelességét teljesítette, miután a koronát megvédelmezte minden kényszerhelyzet ellen s miután másrészt taktikájával a koalíciónak elég időt engedett arra, hogy nyugodtan kidolgozhasson elfogadható programot. Ha azonban márciusig nem áll be lehetőség, akkor meg fog történni az, aminek meg kell történnie.

A parlament további elnapolása nem vezetne célhoz és március elsején el fog következni az országgyűlés végleges föl-oszlása. További megfontolás tárgya lesz, vajjon a törvény által előírt határidőben kiírják-e az új választást, vagy pedig egy másik törvényhöz folyamodnak, amely szerint az országgyűlést évenként egyszer össze kell hívni, amit úgy is lehet magyarázni, hogy az új választást csak 1907-ben kell kiírni. Konstatálnunk kell, hogy voltak emberek, akik a magyar kormány-nak azt a tanácsot adták, hogy március elseje után az új választó-reform oktrojálásával kísérelje meg az új országgyűlés összehívását, de a Fejérváry-minisztérium ezeket a tanácsokat határozottan visszautasította, mert elvül tüzte ki, hogy a fennálló törvények között marad s hogy minden alkotmányellenes cselekedettől tartózkodni fog.

Miután a kormány el van tökéltve, hogy mindvégig kitart, s hogy a királynak megadja a szükséges alkotmányos fedezetet, ennél fogva a koalíció nagyon okosan cselekednék, ha mielőbb elvállalná a kormányt, mert aztán oly emberek jöhetnének, akik az alkotmányos biztosítékok dolgában sokkal kevésbé aggályosak és válogatósak, mint Fejérváry és kabinetjének tagjai, akik a nyílt abszolútizmus eszközei nem akarnak lenni.

Az etikai nevelés fontossága; a költészet ennek szolgálatában.

Irta: Biró Lajos.*

Szomorúság lepte meg a kedélyeket széles e hazában, szomorú lett a sorsa ismét a magyarnak. Százados sebek ujjaltak fel megint a magyar nemzet testét, a melyekre a gyógyító irt hiába keressük.

*) Felolvasás a kézdivásárhelyi „Pedagógiai Társaság“ dec. 2-iki közgyűléséből.

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

A lehangoltság, az elkeseredés, a haza sorsán való búsulás tölti be a gazdagok palotáját épügy, mint az egyszerű szalma- és nádfedeles kunyhókat. Gazdag és szegény egyaránt a haza sorsán busong, mert hiszen mindnyájan tagjai ennek a sok vérrrel áztatott földnek, melynek neve: Haza.

Ez a szomorúság, ez a bánat a mi szíveinket sem hagyja érintetlenül, a kik a tanításügy tövises, de azért sok gyönyört is termő pályáján működünk, de nem is hagyhatja érintetlenül, mert ha az eseményeket a szigorú tárgyilagosság szemüvegén vizsgáljuk, azokból gazdag tanulságokat vonhatunk le főképpen a nevelésre vonatkozólag.

Ha hazánk mai állapotját szemléljük, szomorúan kell tapasztalunk, hogy szép Magyar hazánkban a jogrend felbomlott, az erkölcsi alap meggingott. Jellemes emberek, kik előtt még nem régen, tisztelettel hajtunk meg, jellemtelenekké lesznek, s a haza fogalmát, melyről ha a költő kobza zenélt, oly magasztosan énekelt most hamis jelszavak homályosítják el. Egyesek, kikből kihalt a hazafiúi érzés, vagy a kiknek keblét nem is hevítette soha, az édes anya ellen támadnak, az ellen az édes anya ellen, a mely szülte, ápolta és fölnevelte s a mely tartja és kenyeret ad nekik. Az ilyenek kitörölve keblükből a legszentebb érzések egyikét, megfigyelnek Kölesey Ferecnek ama gyönyörű szavairól, hogy a haza „oltár atyáid által Istennek építve; ház, hol az élet első örömeit izleled; föld, melynek gyümölcse feltáplált; szülőid, hitvesed, gyermekeid, barátaid, rokonaid, polgártársaid, egytől-egyig csak kiegészítő részei annak.”

A midőn a mai válságos időkben látjuk elegendő érzésnek az elnyomását, látjuk, hogy az erkölcsi alap, mely minden országnak fennmaradásának biztosítója, meggingott, lehetetlen, hogy ne érezzük nevelői hivatásunknak fontosságát és azt, hogy jövőre nézve, a mostani tapasztalatokon okulva, a nevelést sokkal intenzívebbé, sokkal behatósabbá kell tenni.

Ezt pedig csak úgy eszközölhetjük, az által érhetjük el, ha megismerjük a nevelés összes eszközeit, ha kiaknázuk az egyes tárgyakból azokat a kincseket, a melyek a nevelést leginkább vannak hivatva elősegíteni.

Sok kincs rejlik az egyes tárgyakban a nevelésre nézve, csak felszínre kell hozni, a mint felszínre hozza a buvár a drága gyöngyszemeket az értékes kincseket a tenger mélységéről.

A nevelés fogalma olyan, mint egy gazdag bánya, a melyből az egyes ember csak kevés kin-

cset hozhat napvilágra, de ha többen fognak össze, a bánya mélyére hatolhatnak, a hol a kiaknázhatatlan kincseknek egész garmadája tárul szemük elé.

A nevelésnek mint mindnyáján nagyon jól tudjuk, célja a kiskorúnak, a nevelendőnek vallás-erkölcsi jellemmé, igazi emberré való nevelése. Szép cél, magaslatos cél, melynek elérésében mindnyájunknak vállaltva, közös erővel kell munkálkodnunk, mert különben csak föl munkát végezzük. Minden tárgy keretében lehet szolgálni a nevelés munkáját, a szív és az ész nemesítését, hol többé, hol kevésbé, de mindenütt eredménnyel.

A paedagogia kincses bányájából kiragadok egy gyöngyszemet és megkísérlem egy pár vonással feltüntetni, hogy az irodalom, illetőleg a költészet mennyiben bír nevelői hatással, mennyiben segítheti elő nevelői munkánkat.

* * *

Az alsó és középfokú iskoláknak kettős céljuk, kettős feladatuk van a nevelés és oktatásügy szolgálatában, egyik etikai, erkölcsi, a másik pedig gyakorlati, vagyis az életre való tanítás. Az etikai cél elérését szolgálják a nemzeti nyelv, az irodalom és a történelem, a gyakorlati cél, vagyis az életnek való nevelést előmozdítják a számbar, phisika, földrajz, mértan stb.¹ Hogy melyik célt helyezük előtérbe a nevelés oktatásnál, az etikai e, vagy a gyakorlati, azt hiszem nagyon nehéz volna eldönteni, mert e két célt egymástól elválasztani nem lehet.

Azonban az én véleményem és a mindennapi élet tanúbizonysága szerint mégis csak az etikai cél előbbre helyezendő a gyakorlatinál, mert éppen a jelen idők igazolják azt, hogy hiába van az embernek tudása, ismerete, mert ha az etikai alapot kirugja lába alól nemcsak a társadalomra nézve lesz halott, hanem szembe száll az erkölcsi világrenddel is, a mely azt mondja, hogy a mint a fizikában törvények uralkodnak, úgy az egyes emberek is cselekvésében bizonyos törvényeket kell követniük.² Nem írott törvényeket, hanem olyanokat, a melyeket kibe-kibe az isteni gondviselés oltott bele. Ha ezeket követi, alig hiszem, hogy az írott törvényekkel összeütközésbe jöjjen, mert hiszen azoknak is csak jót tartalmazniuk.

Ezért kívánok az előbb említettem tárgyak közül arról szólni, a mely nézetem szerint, a valóstan után, leginkább a legintenzívebben szolgálja a nevelés etikai célját s ez az irodalom, illetőleg ennek az a része, melyet költészet néven nevezünk.

¹ Körösy Gy. A középiskolai oktatásról.

² Szitnyai E.

Irodalom a nemzeti szellem termékeinek gyűjteménye, tekintet nélkül a művek formájára, előadásmódjára. A költészet fogalma alá pedig a kötött formában írott művek tartoznak. A költők a kor vatesei lévén, műveik megismertetnek a régi korral épügy, mint az újabb és legújabb korral, a multtal épügy, mint a jelenel. Megismertet tehát az ősek gondolkodásával, érzésével s eszmévilágával s egyuttal feltárja a jelent is, tehát a nemzeti mint az egyéni, individualis jellem fejlesztésére, kialakítására nagy, mélyreható befolyással van. Minél hitebb képét adja az író népe gondolatvilágának, eszejárásának, eszmekörének, nevelői hatása annál mélyrehatóbb.

A prózai olvasmányoknak épügy, mint a költőknek van nevelői hatásuk, de amazok mégis inkább az értelmi nevelést szolgálják, ezek pedig a szív nemesítését, a kedély nevelést mozdítják elő. Természetesen az értelmi nevelést nem nélkülözheti a kedélyi nevelés, mert hiszen érzelmeink csak arról lehetnek, a miről képzetünk, fogalmunk van.

Azonban az értelmi nevelés magában véve, ha a kedélyi nevelés hozzá nem járul, nem sokat ér. Azért mondja Széchenyi: „A szólás még korántsem érzés, a nyelvnek pergesse korántsem dobogása még a szívnek és ekkép a magyarul beszélő, sőt legékebben szóló is, korántsem magyar még.” A magyar szó még nem magyar érzés, az ember, mert magyar, még nem erőnyes ember és a hazafiság köntösében járó még korántsem hazafi.³

A költeményeknek tanulmányozása és helyes közlése a tanulókkal, a mellett, hogy az értelmi nevelést is fejleszti, főképpen mégis a szív nemesítését, a kedély nevelését mozdítja elő, mert amíg itt a szép, szép formában jelenik meg, addig érzelmek játszódnak a fészerepet, a melyek a szívet a leg hamarabb hatalmukba kerítik, magukkal ragadják. A költők keltik, élesztik és tartják fenn a legszebb, a legmagasztosabb érzelmeket. Tehát ők segítenek arra, hogy igazán jó, érző, karakteres emberek legyünk, hogy aztán a hazának, a társadalomnak diszére válhassunk.

(Folyt. köv.)

Két közgyűlés.

— A háromszékmegyei „Erzsébet” árvanevelő-intézet és a kézdívasárhelyi munkaképtelen szegények „Stephanie” menedékházának közgyűlése. —

Kézdívasárhely, 1905. dec. 19.

Az emberi szív jobb érzése által teremtet és fenntartott eme két human intézet már egy hosszú

³Academai magpyitó 1842. nov. 24.

T Á R G A.

Erzsébet királyné.

Irta: Vértessy Gyula.

A miénk volt a szíved, lelked
Dicső, fenséges asszonyunk!
Csillag voltál nagy éjszakánkban
S mikor kivirradt: a napunk!

Vigasztalást te ragyogtál ránk
Mikor sötét éj vett körül;
S virradatunknak, mint te, úgy tán
E földön, senkiséim örült.

Miénk voltál, örömben, gyászban,
És lelked, fényét, melegét
E szenvedő, szegény hazában,
Pazurul iltén szórta szét.

S a szörnnyű nap, mikor egy gaz kéz
Szent szívedbe dőfte vasát —
A gyilkos tör, szíveddel együtt
Egy nemzet szívét járta át.

Tilalomfa.

Irta: Balla Miklós.

Az országon vén anyóka lépdél,
Arcán a gond s a bánat száz nyoma;
Bánatos lelkét enyhülésre hívja
A távol falu kiesel temploma.

Harangja hangját messze elröpíti
Szerte a pusztán a társaszi szél,
Rét virágának, erdők tar galyának
Feltámadásról, életéről beszél.

Megáll az asszony: összekulcsolt kézzel,
Szent áhitattal hallgatja a neszt —
S im az uts-élet, zöldelő csalt közt,
Kis domb fölött feltűnik a kereszt.

Eléje omlik, imát mormol ajka,
S míg olvasóján könye átperreg:
A domb mögött pajkos tréfálkozással
Kacag fölötté egy pásztorgyerek.

„Anyóka lelkem, jó öreg szemekkel
Elvettéted az oltárt úgy hiszem.
Ilyen utszéli tilalomfa mellett
Nem térdelt kívüled senkiséim!

Én róttam össze tulajdon kezemmel,
Két száraz ágából — vetés elé;
Hogy tiltva intse a járókelőket,
Itt utat törni a tanyák felé.”

— Az anyókanak enyhülés ül arcán
S mindenben így szól: „Fiamtudd meg ezt:
Oltár lesz addig minden összrótt fa,
Míg szenvedésünk jelképe kereszt.”

Karácsonyest.

Fényes palotákban be' vigasság van ma!
Ragyogó fényfóág . . . Rajta dió, alma
Örömet szerez sok dobogó kebelnek,
— Bohóan, ujongnak a karácsonyestnek.

. . . Fehérfalu házban szomorú család ül.
Egyszerű ravatal — s pótolhatatlan ür
Az élők sorában . . . Itt nem ünnepelek:
Fájóan zokognak a karácsonyestnek.

Rákosi Zoltán.

A szürke pont.

Egy messzi, szürke pontra nézek,
Míg szárnyat bont a képzelet,
Se ponton át egy szebb világba szállok,
Ahol örök a kikelet.

S ellátok onnan egy még szebb világba
Ahol örök a nyár,
Ahol te vagy, hol lázban égő ajkaid
Talán az én csókomra vár . . .

Szállnék oda, de gyenge még a szárnyam
S egy sóhajom mindent leront:
Felébredek . . . s a szép álomvilágot
Megint elrejté az a szürke pont . . .

Ferke Ágost.

Egy székelly hegedős.

— Nyári emlék. —

Irta: Csulak Lajos.

Nem kell ettől az erős nagy címtől megijedni,
nem lesz benne semmi kultur-históriai tanulmány;

moltra tekinthet vissza. A harminc év, mely az intézetek életéből lezajlott nem csak azt igazolja, hogy mily hasznosak a human intézetek, hanem azt is, hogy mily méltóságos és a felebaráti szeretet a nagy közönség lelkében. Hányszor vagyunk tanúi annak, hogy a szegény megosztja falatját sorsossával, míg a dúsgazdag érzéketlen marad a szenvedőkkel szemben. Azt is látjuk, hogy az elégtelenség a nemzet különböző munkák osztályánál nőttek és kielégítést kér. Ezek a szerencsétlenek, kik önhibájukon kívül vannak a sors által sújtva, sem nem panaszkodnak, sem nem követelnek, hanem apellálnak az emberiség vallásos érzületére, kiapadhatatlan felebaráti szeretetére. Ebben nem csalódtak eddig sem a biztosan számíthatnak arra jövőben is, mindaddig míg arra méltók lesznek.

Az árvaház közgyűlését — mivel elnök Gróf Mikes Ármanné közbe jött akadályok miatt nem jelenhetett meg — id. Tóth Istvánné alelnök vezette.

A közgyűlés mely sajnálattal vette tudomásul legnagyobb és áldozatkésőbb alapítójának, munkássainak Öv. Cseray Jánosnének, ifj. Tóth Istvánnak és Dr. Bánffy Zsigmond int. ügyész, vagyonkezelő-bizottsági elnök gyászos elhunytát; emlékeiket jegyzőkönyvileg is megörökíteni határozta. A különböző bejelentések megtétele után Dobay János városi főjegyző, intézeti titkár terjesztette elő nagy gonddal s külön stílussal összeállított részletes jelentését az intézet múlt évi munkásságáról. A nagy figyelemmel meghallgatott titkári jelentést nem csak tudomásul vette a közgyűlés, hanem az abban felhozott javaslatokat magáévá tette s mint történelmi adatokat jegyzőkönyvre venni s a helyi lapokban közzé tenni határozta. A fáradhatatlan titkár Dobay Jánosnak, ki már 10 év óta, minden díjazás nélkül tölti be a fontos tisztet elismerő köszönetét nyilvánította. Az intézet költségvetése sajnos még arról győződött meg, hogy az intézet alapvagyonából 60 arvat fenntartani képtelen, de tekintettel a roppant sok folyamodóra a 60 létszámot továbbra is megállapította, számítrván a nagyközönség támogatására, szíves segélyére.

A számvizsgáló-bizottság jelentésének meghallgatása után nem csak megadta a felmentette buzgó, lelkiismeretes pénztárosa: Fejér Antal kereskedő urnak, hanem 33 évi minden anyagi járadalmazás nélkül teljesített pénztároskodásáért elismerő hálás köszönetét nyilvánította. Ilyen egyénektől tanulhatna a fiatal nemzedék, mely megfoghatatlan közönyt tanusít minden iránt, a hol anyagi hasznainak.

A vagyonkezelő-bizottságba néhai Tóth István helyett Dr. Török Andor, tiszti ügyésznek 3 kandidált alapító tag közül Dr. Varga Béla városi ügyész lett megválasztva. Az új alapító levelek megerősítése után a kezelő-bizottsági tagokat régi szokás szerint beosztotta az intézet hetenkénti látogatására.

Nagy Károly igazgatónak, ki augusztus 20-án már 25 évet töltött az intézet szolgálatában nem csak az esedékessé vált ötévi korpótlékát szavazta meg, hanem az intézetbe való átjöttele alatt a helybeli községi leányiskolánál töltött 5 évi szolgálatát is. Ezzel szemben Nagy Károly lemondott az ezután esedékessé váló korpótlékairól a most megszavazott korpótlékát egy beállítandó gazdasági segéd fizetése pótlására ajánlotta fel.

Közgyűlés az igazgatónak ez ajánlatát, mivel ő a díjra nagyon is rá szolgált nem fogadta el, hanem megbizta, hogy egy gazdát az intézet költségére fogadjon fel. Az érdekes gyűlés sok szép mozzanatot tart elénk s hálás emlékekkel gondoltunk az intézet nagynevű nemeslelkű alapítójára Bárá Szentkereszty Stephanie ö méltóságára, tisztelettel és elismeréssel adózunk mostani elnöke gróf Mikes Ármanné, ki elődjéhez méltó kitartással és teljesen azon irányban vezet, kormányozza az intézet ügyeit.

Az árvaházgyűlésének befejezése után ugyancsak id. Tóth Istvánné urnő, mint a menedékház alelnöke megnyitotta a Stephanie menedékház közgyűlését. Itt is elparentaltuk az elhunyt derék alapítókat s több bejelentés után a mai közgyűlések jvknek hiteltesítésre Öv. Török Balintné és Kiss Lajosné urnők kérétek fel. Ezután Vajna Károly titkár visszapillantást vette az intézet 30 éves múltjára, megemlékezvén mindazokról, kik az intézet megteremtésén, fentartásán oly kitartóan fáradoztak, oly tartalmas, eszme gazdag és mindnyájunkat megható titkári jelentést terjesztett elő, hogy azt tartalmulag elfogadva jegyzőkönyvre vétetni határozta és a derék titkárnak odaadó fáradozásáért az intézettel szemben egy negyedszázad év óta egy a vagyonkezelő, mint az építető-bizottságban teljesített lelkes munkásságáért, elismerő köszönetét nyilvánította.

Benkő Gyula számvizsgáló-bizottsági elnök jelentésének meghallgatása után M. Székely János lelkiismeretes buzgó pénztárosának a felmentvényt megadta és fáradozásáért egy számvizsgáló-bizottságának, mint a pénztárosnak elismerő köszönetét nyilvánította.

Tudomásul vette a felvett öreget, kiknek száma az élelemre bejárókkal együtt 22.

Elismerését nyilvánította Öv. Szotyori Jánosné felügyelőnökvel szemben, ki kiváló rendet, takarékosságot tart fenn az intézetben.

Az évi költségvetés megállapítása után jóváhagyta az új épületre vonatkozó építkezési szerződést és felhatalmazta az építető-bizottságot, hogy az új berendezést, a telek bekerítettését az építésre rendelkezésre álló összeg keretén belül belátása szeszint eszközöltesse.

Jóváhagyta a választmány azon elhatározását, hogy a Szakáli Ferencné által hagyományozott sirbölt a lehető magas árban értékesíttessék s a vételt Szakáli Ferencné nevére alapítványként kezeltessek.

Intézeti ügyösszé Dr. Vargha Béla, vagyonkezelő bizottsági taggá Dr. Török Andor lett megválasztva.

Ezek után id. Tóth Istvánné meleg szavakkal kötötte lelkére a jelen volt tagoknak ez intézetek ügyét és megköszönte a tanúsított ügybuzgóságot a gyűlést bezárta.

Éljenek és virágozzanak tovább is városunk e büszkeségei.

Jelen volt.

SZÍNHÁZ

— Fehér Károly színtársulata Kézdivásárhelyen. —

Az első bemutató előadás kitűnő sikere után nagy érdeklődéssel várta közönségünk a másodikát, harmadikat s várakozásában — jóleső örömmel jegyezzük föl — nem csalatkozott. Az „Emigráns“ előadásához siker tekintetében méltán sorakozott az első operettnek: Lysistratanak szerdán este történt bemutatása. A társulat kitűnő erővel rendelkezik az operettekre is s hozzá a fényes kosztümök s pompás díszletek nagyban emelték a hatást, melyet a szereplők gondos, finom, elegáns játékaival ma este is elértek. A címszerepet Szalay Vilma a társulat primadonnája személyesítette; igazán pompásan játszotta meg szerepének minden részletét s gyönyörű énekével első csapásra meghódította a közönséget, hozzá hasonló ügyekezettel és jeles sikerrel oldották meg szerepeiket Miklós Dóra (Crys), Porényi Meláni (Bachis), Szathmáryné

megolvashatja akárki. Egyszerűen kijelentem, hogy a néhai való jó Kátai Pistáról kívánok megemlékezni, kit én ezennel és ünnepélyesen kinevezek „utolsó székely hegedős“-nek.

Igen is én, kinek ehhez különös privát jogom van. Elismerem ugyan, hogy hasonló joga lehet hozzá másnak is, sőt igazat adok abban Kelemen Lajosnak, mikor a nyáron azt mondta: Fiúk! akkor volt jó világ Málnáson, mikor a zenekart egyedül Kátai Pista képviselte!

Ez igaz. De nekem a privát jogom az, hogy az a fürdő velem élte le gyermekkorát, együtt letünk férfiak és — úgy is látszik — maholnap szép lassan ki is vénülünk a világból! — És valamint az ember életében legboldogabb kor, a gyermekkor, azonképen van igaz Kelemen Lajosnak is; és a kor pedig csakugyan nagyon összefügg a Kátai Pista nevével. Ő volt egyedül a málnási első zenekar. De sokszor végig néztem, mikor a vidéki székely urak az ő egy szál tilinkója mellett, oly igazán mulattak!

En bővebb figyelemre csak később tudtam méltatni; hanem akkor már Kátai Pista sem volt a régi. Ennek pedig egy kis története van.

Mi úgy megszoktuk Málnáson tölteni egy pár hetet, hogy ha kikellene hagyni (pedig félek, hogy ki kell) akkor mi iszonyú boldogtalanok lennénk.

Nohát, egy nyáron rám estek a fiúk, hogy rendezzünk kirándulást a Herecz várához — mely tudvalevő Málnás felett — a hasonnevű hegy tetején emelkedik.

— Csak úgy rándulok fiúk, ha bor lesz, meg rucapecsenye, kötöttem meg magam.

— Lesz — fogadkoztak és addig jártak a nővérem nyakára, míg csakugyan lett. Gyönyörű pirostra sült kövér ruca, két üveg bókácsi kívánt utrakelni velünk. Borvizet azért nem vittünk, mert a

falu határán bárhol ássuk meg a göröngyöt, mindjárt egy szénsavas forrás üti fel a fejét.

— No, csak ezt én nem cipelem magammal — gáncsoltam ismét, sem nektek meg nem engedem.

— Nem is szükséges az — felelték a fiúk s mint paripa nyargaltak kalauz után. Tíz pere sem telt el, hozták diadallal Kátai Pista. — Ihol a jó lesz ő pakk hordani, de egyuttal kalauznak is.

Ki legyen ez a Kátai Pista? — Könnyebb azt kérdezni, mint meg is mondani. Ha ránézünk, egy kancsal szemű béna vén ember. Ha a dolgát nézzük egy tekergő semmi, ki reggeltől estig üldögél a kapuk előtt, míg valami jó lélek megszánja s egy kis ételmaradékkal tovább küldi. Ha beszélni halljuk, egy furdangos, ötletes székely, körül kár, hogy zaftos mondásai igen zaftosak. Ha pedig furulyáznunk halljuk, akkor egy vadvirtouz. Ez Kátai Pista, ki sem aratni, sem kapálni nem jár, mert nem tud, de beszédben és furulyaszóban páratlanul termékeny.

A fiúk felpakolták Kátai Pista, ki türelmesen engedte magára aggatni: tarisznyát, szatyrot, kosarat. — Megindultunk. Mi elől, Kátai Pista nagy bugdacosló, bandzsál lépésekkel utánunk.

Haladtunk csendesen.

Ha már most ezt a mindenesetre nagyon érdekes kirándulást egy turistadülszörös cselszaki, akkor abból érdekes történelmi leírás lesz. De nekünk hiányzott hozzá mind a tudományunk, mind pedig a hajlamunk. Mentünk, láttunk és ettünk. Hanem a beszélgetés Kátai Pistaival megmaradt.

— Hany esztendő maga Pistabá? — kérdeztük Kátai Pista.

Kátai Pista pislogott együtt a kancsal szemével, megtörölte ésonka ujjával a bajuszát, aztán felelte: — Én éppen a fejemmel egy idő.

— No, de hány évet élt a fejével együtt?

— Én bizony, mondta — ha a két szemem szerint számítsuk, e'iszan, hogy nem vagyok 30 sem — Hogy, hogy?

Csak úgy, hogy azok sok évezeka nem aludtak. Küiömben édes anyám 25-ben mondta fel a szálást. Most már számítsák ki az urak.

— Okos ember maga Pistabá! — mondták a fiúk.

— A biz én, felelte Pistabá. Az urfík es azt hiszik tám, hogy nekem nincs elég eszem! Pedig van fene.

— Maga volt-e katona Pistabá?

— Igen biz én; egy nyáron bat esztendeig.

— Ilat a hogy lehet? — kérdezték a fiúk.

Pistabá kacagott a kurta bajusza alól. Látszott az öröm arcán, mit minden paraszt ember érez, mikor a kabátos ember fölé kerülhet. De hogy egy nyáron hat évig hogy volt katona nem magyarázta tovább. Ha az urfík még azt sem találják ki? A helyett sietett kizsákmányolni a helyzetet. No urfík! kérdezek most egyet, ezt találják ki: melyik az a csigolyabokor, hol a szítavessző terem?

— Micsoda? csigolyabokor? szítavessző? Találják ki a fiúk; nem tudtak vele boldogulni. Pistabá még inkább vigyorgott, de meg nem mondta volna a viláért. A végén hozzám jöttem segítségért s én megsugtam: az a bokor a lófarka; ott terem a szőr, abból szövik a szítát.

— Ugy, ha az ur megmondja — je. yezte meg szomorúan Pistabá.

— Pistabá el hozta a furulyáját?

— Én osztán el — felelt.

— Fúj nekünk egy nótát?

— Én osztán igen.

Fenn a hegytetőn leültünk. Már délre járt az idő, mire kibolyongtunk és telebrándoztuk magun-

(Poliso) Sebastján, Rózsai (Paulina) és Bokody Mar-
git (Amor); a férfiak közül Zilahy (Leonidas), Péchy
(Nikias), Solymossy (Themitocles) és Dányi (Plau-
tias) egyelőre még igen jók voltak, ma pedig min-
kieszt köszönhetni, hogy egy keretben összevágó, pom-
pás előadásban gyönyörködhetett a nem nagy számu-
közönség. A férfiak is összevágóztak, jók
voltak, továbbá a nők is, a művészek pedig a köz-
önség előtt régóta igen előnyösen
ismert, jó művészek, a ki ma este is a Dr. sze-
replőben egy korrekt, bevégzett művészi alakítást
mutatott be. Szóval a műsor mulatkozott be nagyobb
szerepben (Katica) Bokody Mariska, a társulat
szendéje; Bokody Mariska, valódi színésznő, egy
élénk temperamentum, otthonosan mozog a desz-
kán, játéka csupa elevenség, vígság. Nem egy
hatásos jelenete volt kitűnő partnerével Zilahyval
(Károly herceg), melyben mindketten excelláltak és
sok tapsot arattak. Szathmáry kis szerepének is
(Haugh miniszter) jelentőséget tudott kölcsönözni s
Solymossyrol (Kellermann), Pozsony Juliaról (Rie-
derer), Balláról (Rieder), Stollról (Passarge), Ko-
vácshról (Lutz), csak kellemeset írhatunk s ki kell
emelnünk Péchy, Dányi, Miklós Dóra és Perényi
Meláni jeles alakításait is, kik igen kitűnő fess de-
kák voltak. A közönség pompásan mulatott s a
„Gaudeamus igitur” sok férfi hallgatónál kedves
emlékeket ujtott föl.

Pénteken zónaelőadásul Casanova ez a
pikáns operette került színre ügyes előadásban,
melyben különösen Péchy (Casanova), Miklós Dóra
(Marion) váltak ki pompás szereplésükkel, de a többi
szereplő is sok ambícióval működött közre azt
előadás sikere érdekében.

Szombaton este Dancigi hercegnő o-
perette került bemutatásra, igen kitűnő előadásban.
Összefoglalva az eddigi előadásokról véleményünket:
elmondhatjuk, hogy azok mind igen jól voltak ren-
dezve, kitűnő sikert, nagy hatást értek el; képzett,
igen jeles és szorgalmas tagjai vannak a társulatnak
milyenhez hasonló még nem játszott Vigadóknakban.
Igazán kedves kötelességet teljesítünk; midőn köz-
önségünk legmeglebbebb pártfogásába ajánljuk a tár-
sulatot, mely eddigi előadásaival arra valóban méltó-
tá tette magát.

Heti műsor:

Hétfőn: János vitéz.

Szerdán: Smólen Tóni.

kat. Szobában ülő embernek valóságos orvosság,
ha jól kifáradva toletömböti tudóját tiszta ózondus
levegővel itt a nagy természet ólón. Megfáradva,
megéhezve dülünk ebédhez a kőmadékok aljában.
Pistabá elővette a kis furulyát.

— Hát melyiket fujjam el én, instálom teéns?
— kérdezte.

— A melyik magának tetszik — felelttem.

Pistabá megnyázta a kis szerszám lyukait,
— belefújált egyszer, kétszer. Csinálta a Forspielt.
Azután felnézett mindkét szemével az orra tövére —
mintha onnan kerest volna valami fája dalt. Ugy
látszik, ki akart tenni magáért, mert azt kérdezte?
— Tudják-e az urak, hogy: Hazádnak rendületel,
bível és oh magyar?

A gyerekek majd kipukkantak a nevetés miatt;
de én intettem, hogy a dolgot komolyan kell
venni. Tudjuk, — felelttem. Csak fujja Pistabá.

Pistabá megeresztette a kis szerszámot — s gyö-
nyörűséges szép, kellemes hang zendült meg a ren-
getegben. Az éneket persze irtózatosan hamisan esi-
nálta, de azt a lágy, kedves madárhangok elfeled-
tették velünk.

Végig hallgattuk áhitattal, — aztán még mást
és mást.

A közönségesebb népdalokat elég precizitással
csinálta. A jó bor, a nagytermészet-benyomása, a
kis pástör sip egészen fellelkesítette a fiukat. Bele-
kezdtek énekelni maguk is. Egyszer az egyik azt
kérdi: Pistabá! tudja azt az éneket: „Nincsen csil-
lag...?”

Pistabá megint kezdte nézni az orra tövét, —
gondolkozott. Neki, neki fogott valaminek — de
abból sehogysm jött ki a „Nincsen csillag...”

— Hümm — morgott — hümm! Meg van a benne,
urfi; itt van az és né — csak ki kéne funi.

NAPI HIREK.

Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk
lapunk olvasóinak!

A bíróság köréből. Baló Ödön kézdivá-
sárhelyi kir. törvényszéki albirót az igazságügymi-
nister kirendelte a kézdivásárhelyi kir. járásbíró-
sághoz, mint végleges székhelyére.

— Uj bírói állás. Az igazságügyminiszter a
kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél — mint értesü-
lünk — egy új bírói állás rendszerezését elhatározta,
mely állás rövid uton, valószínűleg pályázat hirté-
rés nélkül, fog betölteni. Valóban ideje volt az új
bírói állás rendszerezése, mert köztudomás szerint
kir. törvényszékünk bírói kara évek óta nagyon tul-
van terhelve, úgy, a legnagyobb szorgalmat, szinte
emberfeletti munkásságot kellett kifejtjenők, hogy a
rájuk nehezedett sok és terhes dologgal megbirkóz-
hassanak — restancia nélkül.

— A honvédség köréből. Hadfy Imre, m.
kir. honvédeztredes, a brassói m. kir. 24-ik honvéd
gyalogezred parancsnoka, f. hó 21., 22-én Kézdivá-
sárhelyen időzött. A magas képzettségű főtiszt szem-
lét tartott az ezrednek Kézdivásárhelyen állomásozó
3-ik zászlóalja fölött.

— Áthelyezés. Péchy Adollár, magyar kir.
honvéd főhadnagy kezelőbiztosa, a Kézdivásárhelyen
állomásozó honvédség e rokonszenves modoru, derék
tisztjét a honv. miniszter áthelyezte trencsénai m.
kir. 15-ik honvéd gyalogezred törzséhez főtiszt szem-
ébenbe. Helyébe Jeszenszky J. hadnagy kezelőbiz-
tost helyezték Marosvásárhelyről.

— Esküvő. Angyal Samu vajdakamarási
áll. isk. tanító, karácsony első napján tartja eskü-
vőjét Kézdivásárhelyen a szép István Irma k. a.-al
Áldás kísérje frigyüket.

— Lapunk következő száma a közbeeső
ünnepek miatt jövő vasárnap jelenik meg.

— Baleset színelőadás közben. Pénteken
este a „Casanova” vígj. operette előadásában köz-
ben baleset érte a Fehér Károly társulatának
egyik rokonszenves, kedves női tagját: Bokody
Mariskát. A második felvonásban pajzán jó kedvvel
táncolt s e közben hirtelen eleszott s egyik lába
kificamodott úgy, hogy pályatársai vitték be a kul-
ficámok mögé. Az előadásban jelenlevő Dr. Dávid Já-
nos tiszti főorvos azonnal a színpadon termelt s
rögtön orvosi segélyben részesítvén remélhetőleg
pár nap alatt talpra áll a szerencsétlenül járt ifjú
szíveszű, aki a társulat rövid itt működése óta már
is közönségünk egyik kedvence lön.

— Érdekes főtárgyalás folyt le f. hó 21.

és 22. napjain a kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél.
A vádlottak padján Demeter Sándor, sepsiszentgyör-
gyi kir. járásbíróági volt írnok ült s a vád tárgyat
nem kevesebb, mint 25 rendbeli sikkasztás s 17
közokirat hamisítás vétsége képezte, a melyek miatt
Demeter Sándort f.évi május havában felfüggesztet-
ték állásától s arról rövidesen le is mondott. A rend-
kívül érdekes főtárgyaláson mintegy 60 tanút őt, szak-
értőt hallgatott ki a törvényszék tanácsa, melynek
elnöki teendőit Elekcs Béla kir. táblai bíró vezette
kiváló tapintattal, szavazó-bírák voltak Pásztohy
Tibor kir. törvényszéki bíró és Baló Ödön albiró,
jegyző Lázár Ernő. A közzétűlt tisztelet Király Ala-
dár kir. alügyész teljesítette. A bizonyítási eljárás
befejezése után Király Aladár nagyszabású vádbes-
zédben kérte vádlottnak hivatali sikkasztás és köz-
okirat hamisítás vétségeiben való elmarasztalását,
míg Dr. Csia József védő ügyvéd a vád enyhítését
célzó körülményeket sorolta föl esinos védőbeszéde-
ben. Maga a vádlott is nagy terjedelmű védőbeszé-
det mondott a saját védelmére s oly ügyesen, hogy
ez ügyvédi védelemnek is megfelelt volna nem
egy tekintetben. Ugy sorolta föl a büntető tör-
vény különféle szakaszait, akár egy gyakorlott
jogász. A bíróság előtt azonban nem sokat érték a
védelem szavai a bebizonyított somoru tényekkel
szemben, mert a bíróság Demeter Sándort több rend-
beli közönséges sikkasztás és közokirathamisítás vé-
tségeiben bűnösnek nyilvánította s ezért őt 2 évi és
2 hónapi fogházbüntetésre ítélte, amelyből azonban
7 hónapot a vizsgálati fogság által kitöltöttnek vett.
Az ítélet ellen a kir. ügyész s a vádlott és védője
felebbezést jelentettek be.

— A „Székely Újság” elkobzása. Csütörtök-
ön délután a marosvásárhelyi kir. főügyészség
megkeresésére a kézdivásárhelyi kir. törvényszék vizs-
gálobírája megjelent a „Székely Újság” szerkesztője
Molnár Emilnél s kiadója: Turóci Istvánnál, s a lap
dec. 7-iki számának meglevő példányait lefoglalta.
A lefoglalás elrendelésére — értesülésünk szerint — a
nevezett lapszám első oldalán megjelent „Ferenc
József” című versben foglalt sértést adott okot.

— Záróra ügyvéd Irodában. Tudvalevő,
hogy ügyvédi irodákban a hivatalos órák este 6-ig
tartanak. A fővárosban érdekes mozgalom indult
meg az ügyvédjelöltek és ügyvédszék körében
azzal a céllal, hogy az irodát záróra, mely a fővá-
rosi ügyvédi irodákban valósággal 7-ig, sőt tovább
is tart, a téli hónapokban hat, a nyáriakban öt óráig
legyen. Ennek a mozgalomnak azonban alig lehet
általános sikere, mert kitűnt, hogy az új záróra csak
azon irodákban vihető keresztül, amelyekben eredeti
Remington-Standard írógépek működnek, mert ezek-
kel négyes erte gyorsabban írnak, mint kézzel és
ezenkívül rendkívül előnyök, hogy az egyszóvo-
gatópáldányos ügyiratokat ugyanazon időn belül
nyomtatászerű kivitelben készítik. Mivel pedig az
irodák egy tekintélyes részében még ezidőszent
csak kézzel és nem írógéppel írnak, ezek alkalm-
zattai mindaddig ki lesznek rekesztve ebből a bi-
zonyára üdvös ujtásból, amíg az 6 irodájukban is
nem alkalmazzák az országszerte ismert, Remington-
írógépeket. Ezt a hírt fővárosi lapokból vettük át
és minthogy olvasóink közül számosan fordultak
hozzánk azzal a kéréssel, hogy az amerikai Rem-
ington-írógép kapható-e hazánkban és hol, közöljük
az érdeklődőkkel, hogy e gépek eladási telepe Bu-
dapestben Glogowski és társa cégnél (Andrássy-ut
12/a van).

— A politikai helyzet szenzációs hírei mel-
let nem kisebb szenzációt kelt az a diszmű, mely
most jelent meg a könyvpiacra, és ami még eső-
dálatosabb, ezt a diszművet ingyen szerezheti meg
magának akárki. Az „Ország-világ” hazánkban ez
a legszebb, legértelmesebb képes hetilapja már
évek óta minden év karácsonyán egy-egy gyönyörű
„Almanach”-kal ajándékozza meg előfizetőit, és az
elmúlt év leggyönyörűbb irodalmi terméke volt az
az Almanach, melyet az „Ország-Világ” 25 éves
fennállásának jubileuma alkalmából juttatott ingyen
ajándékol előfizetőinek. Az „Ország-Világ” most is
múltó maradt önmagához. Az az Almanach, melyet
most karácsonykor ad minden előfizetőnek, —
annak is, aki most fizet elő nyole koronával félévre
az „Ország-Világ”-ra — a legszebb, a leggyönyö-
rűbb, ami valaha könyvpiacra megjelent. Ennek az
ajándékkönyvnek fényes, pazar kiállításával semmi-
féle hazai avagy külföldi mű nem vetekedhetik. De
a tartalma is olyan — a magyar nyelv minden
jelese, Mikszáth Kálmán és Herczeg Ferencel
az élén van együtt a műben — hogy az csak a két
szerkesztőnek, dr. Váradi Antalnak és dr. Falk
Zsigmondnak válik dicsőségére. Nem ajánlhatunk
ehet jobbat és hasznosabbat lapunk olvasóink,
mint hogy fizessenek elő az „Ország-Világ”-ra, ha

zánk e legrégibb, legelterjedtebb, legszebb és leg-tartalmasabb hetilapjára, mely ajándékul többet ad, mint amennyi a lapnak egész évi előfizetési ára. Az „Ország-Világ” előfizetési ára negyedévre 4 korona, félévre 8 korona, egész évre 16 korona s az előfizetési pénzek az „Ország-Világ” kiadóhivatala címére: Budapest, V., Hold-utca 7. sz. alá küldendők.

— **Papbeköszöntés.** Páké ev. ref. egyházközség újonnan választott fiatal papja Imre József december 17-én köszöntött be ünnepélyesen. A beiktatás nagy ünnepélyességgel vitetett keresztül. Dacára annak, hogy a hideg szél és havazás nagy mértékben dühöngött, a templom zsúfolásig volt tele a buzgó hívekkel. Zigon, Papóc, Kőrös, Kovászna, Barátos, Telek és Szöröse községek is részt vettek

a pákái hívek ünnepélyében és örömlükben; s az orbai papok közül is többen jelentek meg Péter Károly esperes és Csia György főgondnokkal az élükön. Bajkó György barátos ev. ref. lelkész, a kovásznai egyházi dalárda alkalmi éneke után, szép beiktató beszédet mondott. A dalárda éneke után az új lelkész lépett a szószékre és magvas beszédben szépen fejtegette, hogy egy papnak melyek a teendői benn a templomban és künn a társadalmi életben. Templomozás után a fehér asztalnál több pohárköszöntő volt. Első poharat ültette Bajkó György az öreg esperesre, a ki az egyházmegyét nagy tapintattal, bölcseséggel és a mellett atyafiságos szeretettel oly régóta vezeti; Csia György főgondnok meleg szavakban üdvözölte az új papot;

Bartha János kőrösi pap felköszöntötte Csia György főgondnokot.

— **A szeretet ünnepe és a tudóbetegek.** A szeretet ünnepének hangulatában a szegénysorsú tudóbetegek újra is sok jó szívnek nemesszívü figyelmét tapasztalja. Érdekes följegyezni való, hogy rövidesen huszonnégy koncertet, műkedvelő előadást rendeznek és úgy pagyunk értesülve, hogy a mi patriánkon is tervezgetnek, hogy mit kellene tenni a szegénysorsú tudóbetegek érdekében. Mag vagyunk győződve, hogy abban a nemes versenyben, a melyet a magyar urasszonyok kifejtének, a mi lelkes magyar nőink is kiveszik részüket és még a jövő év első napjaiban rendeznek mulatságot, vagy valamely jövedelmező estét.

NYILT-TÉR.*)

Tekintetes Szerkesztőség,

Bátor vagyok tisztelettel kőnni, hogy b. lapjában a következőknek helyet adni sziveskedjék:

Azon nevetséges hírekkel szemben, melyek egy hét óta Bereck község és környékén tendenciozusan terjesztetnek, — a melyekről, mint értesültem — a lapok is megemlékeztek, a magyar és román nagy közönség megnyugtatóására, mely itt nálunk mindig a legjobb érzetűt és békében élt a következőket jelentem ki:

Azon vád, hogy én fegyvereket és lőszereket szereztem, s hozattam volna, hogy mi románok föllázadjunk és magyar honfitársainkat leöljük arcátlan hazugság, mely csak rövid eszű, de annál rosszabb lelkiületű embertől eredhet.

Sajnos, ezen tendenciozus rágalom folytán több román embert támadtak meg az utcán, s még kövekkel is meghajigálták, s tetteleg inzultáltak.

Néhányan a magyarok közül ezen fantastikus rágalom folytán ellenem is fordultak, s rólam különböző hazugságokat és gyermekes terveket colportáltak.

Kárt volt fölzavarni közöttünk a jó viszonyt azoknak, kik ily képtelen rágalmakat terjesztenek rólunk románokról. Ne hagyjuk tehát magunkat a nagy világ előtt nevetségessé tenni, mert hisz ez érdektelenül megtulja ítélni a dolgokat és azokat a maguk realis értékére fogja leszállítani. Végül ügyeljünk, hogy az ily képtelen híresztelés folytán nehogy valóvá legyen a mondás, mely a „Ridiculus mus” esetét realizálja, s melyre aztán csak: Rijum teneatis — sal kell s lehet majd felelnünk.

Csak ennyit tartottam egyelőre ez ügyre vonatkozólag kijelenteni.

Bereck, 1905. dec. 21.

Teljes tisztelettel:

Hamsea György,

gőr. lel. lelkész.

*) E rovatban közöltekként felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetések.

MAGYAR REGÉNYÍRÓK

A legértékesebb magyar regények egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszmáját kidolgozta és a kötetek elő megírja az írók jellemraját.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 30 író 54 munkáját — a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását — öleli fel.

Az írók névsora:

Baksay Sándor	Fáy András	B. Kemény Zsigmond	Toldy István
Benickyné Bajza Lenke	Gaal József	Kuthy Lajos	Tolnai Lajos
Beöthy László	Gárdonyi Géza	Mikszáth Kálmán	Vadnai Károly
Beöthy Zolt	Gyulai Pál	Nagy Ignác	Vas Gereben
Bródy Sándor	Herczeg Ferenc	Pálffy Albert	Verszeghy Ferenc
Csiky Gergely	Idányi Ödön	B. Podmaniczky Frigyes	Werner Gyula
Degré Alajos	Jókai Mór	Pulszky Ferenc	Wohl Stefanie
Döczi Lajos	B. Jósika Miklós	Rákosi Jenő	
B. Eötvös József	Justh Zsigmond	Rákosi Viktor	

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön díszes műmellekletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, fementes papíros. Díszkrét izlésű, díszes bekötési tábla.

Most jelent meg a harmadik sorozat. Tartalma:

Gaal József:	Szirmay Ilona. Illusztrálta W. Eperjesi Károly.
Jókai Mór:	Az új földes ur. Márk Lajos.
Idányi Ödön:	A püspök atyafisága. Két kötet. Illusztrálta Gergely Imre.
Rákosi Viktor:	Elnemult harangok. Illusztrálta Grünwald Béla.

Az előbb megjelent első és második sorozat tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrady Antal.	professzora. Illusztrálta Márk Lajos.	Tolnai Lajos: Báróné ténsaszszony. Illusztr. Kriesch Aladár.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két kötet. Illusztrálta R. Hirsch Nelli.	Vadnai Károly: A kistündér. Illusztrálta Nagy Sándor.	Jusztth Zsigmond: A pénz legendája. Gányó Julecsa. Illusztrálta Tull Ödön.
Pálffy Albert: Eszlike kisasszony	Báró Josika Miklós: A csehek Magyarországon. Illusztrálta Kimmach László.	Herczeg Ferenc: Pogányok. Illusztrálta Pataky László.

A Magyar Regényírók minden művelt magyar ur család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet fölfevontát öt kötetes sorozatokban jelenik meg. A harmadik öt kötet most hagyta el a sajtót. — A 60 kötet ára először kassában 400 korona. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető bármely könyvkereskedés útján. — Részletes prospektust kívánnakra készséggel küld a kiadó intézet 128. 2-2.

Franklin-Fársulat magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Ügynökök

keresetnek a „Pesti Hazai Első Takarékpénztár” (az ország legnagyobb takarékpénztárá) által kibocsátandó új sorsjegyek törvényesen kiállított részleteinek eladására. Ezen sorsjegyek játéktérre utólérhetetlen. Évente 3 huzás 600.000, 400.000, 300.000, 200.000 koronás nyereményekkel és sok melléknyereménnyel.

Magas jutalék és jutalomdíj!

Sikeres működésnél esetleg havi fizetés. — Anyag miatt forduljanak

Dirnfeld Testvérek bankházához

Alapítva 1885-ben

Budapest, IV., Váci-utca 2.

Aláírási előjegyzéseket

136. 1-1.

ezen sorsjegyekre készpénzfizetés ellenében már most elfogad

DIRNFELD TESTVÉREK bankháza Budapest, IV. kerület Váci-utca 2 szám.

Hirdetések művészi illusztrálása, szövegezése, eredeti tervezetek kidolgozása és előleges költségvetések teljes díjtalanul.

GOLDBERGER A.V.
BUDAPEST, V. VÁCI-UTCA 20. — HIRDETÉSI IRODA.

Kiadó lakás.

A főtéren özv. Fülöp Józsiásné tulajdonat képező **emeleti lakás**, mely áll: 2 nagy szoba, 1 előszoba, konyha, kamara, pince és hozzávaló faszinból

haszonbérbe kiadó.

Értekezni lehet a fenti tulajdonossal
Kézdivásárhelyt.

135. 1-3.

Uj cipész üzlet!

Tisztelettel hozzuk a n. é. közönségnek becses tudomására, hogy az ország nagyobb városaiban több év alatt szerzett tapasztalattal vissza térve, itt helyben egy

cipész üzletet

nyitottunk, melyben Box, Zsevró és minden másnemű bőrök-ből állandó raktárt tartunk. Készítünk a mai kor igényeinek megfelelő divatos és a legkényesebb igényeket is kielégítő cipőket, uri eszmákat a lehető legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, vagyunk Kézdivásárhely, 1905. dec. hó.

tisztelettel:

131 4-4.

Antalfy Testvérek
a postahivatallal szemben.

Szenzációs ujdonság!

CARBIT

LÁMPÁK,

melyek minden névvel nevezendő veszélyt kizárnak, világító erejük azonban rendkívüli és a világítás óránkint **csak 2 fillérbe kerül.** Törvényesen felülvizsgálva és védve!

Bevásárlási forrás Háromszék- és Csikmegyék részére kizárólagosan egyedül

JANCSÓ GYULA kereskedőnél
KÉZDIVÁSÁRHELYT

Ajánlja továbbá dusan felszerelt üveg-, porcellán-, zománcozott bádorgedényeit, konyha felszereléseit. Disműaruk, karácsonyi és ujévi ajándékoknak alkalmas tárgyak és játékszerek rendkívüli nagyválasztékban vannak raktáron.

133. 3-2

Hirdetések olcsó áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

A mai modern korának teljesen megfelelő könyvnyomda.

A „SZÉKELYFÖLD” politikai hírlap kiadóhivatala.

IFJ. JANCSÓ MÓZES

gőzerőre berendezett könyvnyomdája, könyvkötészete, papír-, írószer- és könyvkereskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT

a „Jancsó”-féle gyógytár mellett.

Legolesőbb bevásárlási forrás
Olcsó! Szép! Tartós! Meglepő!

DIVÁNY- és GARNITURÁKBÓL

Ifj. Jancsó Mózes
kárpos és díszítő műhelyében
Kézdivásárhelyt.

Készítetek saját felügyeletem alatt:
új ebéd- és heverő-diványokat, garnitúrákat, matracokat, foteleket, diványpárnákat, stb. szóval minden e szakba vágó munkákat, ngysintén bármilyen rongálódott diványok, fotelek, stb. újratömését vagy behuzását olcsó és jutányos árak mellett teljesen újjá alkittatok át.

Gyorsan, izléssel és a legolesőbb árban készít el minden a könyvnyomdai szakmába vágó munkákat, u. m.: irodalmi műveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, tankönyveket, heti és havi lapokat, kereskedők és iparosok részére számlákat, gyászjelentéseket, körleveket, üzleti könyveket, névjegyeket, meghívókat, falragaszokat, stb. stb.

Butorraktáromban

mindig készletben tartok: ebéd- és szalon berendezéseket, ruha-, mosdó-, éjjeli- és élszekrényeket márványtal és anélkül, garnitúrákat, sodrony betéteket, ágynakat, matracokat, hajlított és préselt ületű székeket, függőnytartókat, gyermekkoosikat, stb. stb., melyeket szintén felügyeletem alatt — kitűnő száraz anyagból — saját asztalos, esztorgályos és faragó műhelyemben készítettetek, s azoknak ugy jóságáért mint tartósságáért teljes felelősséget vállalok.

Könyvkötészetemben

minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal, miáltal azok tiszszerte tartósabbakká válnak.

Nyomatvány raktáromban

minden szükségeltető községi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok finom papíron nyomva, állandóan nagy raktáron vannak.